

Kotikokoomuslaisen kasvatuksen alkeet

Nyt on lopulta todistettu, että kyllä kokoomuslainenkin voi päästä hallitukseen, kunhan vain on oikean puolueen jäsen. Kokoomuksesta kepuun loikanneesta Eeva Kuuskoski- ja Viikatasta tuli sosiaali- ja terveysministeri.

Menetelmä on käyttökelpoinen laajemminkin. Nykyisinhän kokoomus on ikävällä tavalla yhdessä klöntissä. Se on iso ja vaikeasti käännettävä. Siksi se ei mahdu hallitukseenkaan.

Mutta pienempiin osiin paloiteltuna kokoomuksesta saattaisi tulla vaikka mitä. Puoluehan jo ohjelmansa mukaan korostaa yksilöllisyyttä eikä suinkaan vallan keskittämistä. Mikä olisi sen parempaa yksilöllisyyttä kuin kokoomuslaisten sirotteleminen enemmältikin muihin puolueisiin.

Tuota tarkoitusta varten voidaan valtiosääntöuudistuksen yhteydessä perustaa muihin puolueisiin kokoomuslaisten suojealueita. Puoluetta vaihtavat kokoomuslaiset saavat niistä ikäänkuin turvakodin.

Sielläpä on sitten kokoomuslaisten lupsakkaa kelliä uusien isäntäpuolueiden huomassa. Tartuntavaaran takia tulokkaat tietysti pitää ensin desinfioida ja pitää jonkin aikaa karanteenissa omassa karsinassaan. Mutta jahka ne ovat turvallisesti ke-syyntyneet, ne voidaan päästää hiljalleen irti puolueväen joukkoon.

Kun kokoomuslainen on aikansa varttunut iässä ja sosiaalidemokratiassa, sitä aletaan ulkoiluttaa, aluksi vaikka Tallinnan-laivalla ja sittemmin maihin saakka. Vahti on tietysti syytä olla varsinkin alkuvaiheessa mukana, sillä keskenkoulutetulla kokoomuslaisella saattaa olla aluksi vaikeuksia pidätellä puoluekantaansa kovin pitkään. Sellaisen esiinpulpahtus vieraiden nähden olisi häpeäksi isäntäpuolueelle.

Pitkällä tähtäyksellä systeemiä voidaan laajentaa siten, että kokoomuslaisia aletaan kasvat-taa uusiin ideologioihin jo pen-nusta alkaen. Niitä sijoitetaan aivan tavallisiin perheisiin otto-

tytöiksi ja -pojiksi. Esimerkiksi kepulaisessa maatalousruokakunnassa nuorellakin kokoomuslaisella saattaa olla paljon käyttöä vaikkapa paimenena.

Kokoomuslaiselle itselleen tässä on tietysti parasta se, että sille opetetaan uusia asioita, kasvatetaan sisäsiistiksi ja ulkoluo-tettavaksi, vaihdetaan kuiviin, annetaan ruokaa ja aatteita, hoi-vataan kaikin puolin.

Tietysti myös isäntäväeltä vaaditaan jotakin. Erityisen tärkeää on muistaa, että loppujen lopuksi kokoomuslainen on biologisesti aivan samanlainen kuin mikä muu orgaaninen aine tahansa. Ei sitä pidä vierastaa eikä sääliä, sitä on kohdeltava aivan kuin muutakin. On kuitenkin varottava, ettei luontevuutta käsittelyssä liioitella, koska se saattaa alkaa näyttää teeskentelyltä ja kiusallisesti muistuttaa kokoomuslaista sen alkuperästä. Lyhyet ja selkeät, määrätietoiset mutta ystävälliset komentosanat ovat parhaita. Synnynnäisesti kyvykäs kokoomuslainen oppii ne yllättävän nopeasti, kunhan kasvattajalla on vähänkin kärsivällisyyttä.

Ja jos kasvatusta oikein hyvin onnistuu, kokoomuslainen saattaa palkita isäntänsä vaivat pääsemällä ministeriksi tai saamalla muun sertifikaatin.

Hanki siis sinäkin oma kotikokoomuslaisesi jo tänä kesäksi. Siitä riittää iloa isännälleen pitkäksi aikaa.